

mål, som Folketinget har haft lejlighed til at drøfte ved tidligere lejligheder. I 1995 blev der vedtaget en ny dykkerlov, hvor der bl.a. blev taget stilling til grænserne mellem den erhvervs-mæssige og så den øvrige dykning. Loven sagde endvidere, at redningsdykning forudsætter en uddannelse som erhvervsdykker. Loven blev vedtaget med støtte fra alle partier i Folketinget.

På baggrund af et stærkt ønske fra de kommunale beredskaber blev dykkerloven imidlertid ændret i 1999 – det er ikke så længe siden – således at også de såkaldte SCUBA-dykkere kan efteruddanne sig som redningsdykkere. Også denne lov blev vedtaget med støtte fra alle Folketingets partier.

Ændringen betød jo, at flere personer havde mulighed for at efteruddanne sig som redningsdykkere. Derved skete der en væsentlig forøgelse af mulighederne for at etablere lokale dykkerberedskaber.

I den forbindelse kan jeg oplyse, at dykkerberedskabet i søer, havne og kystnære områder varetages af de kommunale beredskaber, så beredskabsområdet hører under indenrigs- og sundhedsministeren. Der er efter beredskabsloven ikke krav om oprettelse af sådanne dykkerberedskaber; det er op til de lokale myndigheder at bestemme, om der skal oprettes et dykkerberedskab i deres område efter en lokal risikovurdering og også prioritering.

Kl. 15.35

Med hensyn til de krav, der stilles for at kunne blive redningsdykker, mener jeg, at der er flere væsentlige faktorer, som må tages i betragtning. For det første er der et væsentligt hensyn at tage til redningsdykkerens egen sikkerhed. Det er ikke acceptabelt, at den, der skal foretage redningsindsatsen, selv har en urimelig risiko for at komme til skade. For det andet er det nødvendigt at se på de forhold, som redningsindsatsen typisk foregår under.

Jeg vil gerne understrege, at redningsdykning er den farligste form for dykning. Der er et enormt tidspres. Hvis personer forulykket under vand skal reddes op af en dykker og bringes til live, skal det ske inden for ganske få minutter. Der er ikke mulighed for at planlægge den konkrete dykning, forholdene er ofte meget ugunstige, f.eks. mørke, storm, is, vanskelige adgangsforhold, redning af mennesker indespærret i forulykkede biler, osv.

Jeg mener altså ikke, at denne form for dykning på nogen måde kan sammenlignes med fritidsdykning, hvor dykningerne er velplanlagte, foregår under gunstige vejrforhold, uden tidspres, og hvor formålet er en rekreativ oplevelse.

Det er derfor nødvendigt, at redningsdykkere har en uddannelse, der sikrer en forsvarlig indsats og nedsætter den enkelte dykkers risiko for at komme til skade under redningsindsatsen.

Jeg mener også, at vi her i salen har et ansvar for, at redningsdykkeren er uddannet til at løse denne vanskelige opgave. Den nuværende uddannelse imødekommer disse krav. Regeringen finder derfor ikke, at der generelt skal slækkes på kravene til uddannelsen som redningsdykker, men jeg er enig med forslagsstillerne i, at vi godt kan se på mulighederne for at øge antallet af dykkere med uddannelsen som redningsdykker, når det bare kan ske, uden at sikkerheden reduceres.

Forslagsstillerne peger på uddannelsen i Tyskland som en model, hvor en fritidsdykker bliver redningsdykker på det, der hedder trin 1 ud af tre niveauer. Behovet for dykkerberedskaber i Danmark er jo først og fremmest blevet påpeget i forbindelse med ulykker, hvor biler er kørt i havnen. For lige netop redningsopgaver af denne karakter vil den tyske ordning ikke tillade dykkere på trin 1 at udføre opgaven. Regeringen finder således ikke, at der vil være væsentlige fordele ved at anvende den tyske model.

Der er imidlertid nogle af fritidsdykkerne, der er endog meget velkvalificerede, ligesom nogle fritidsdykkeruddannelser indeholder elementer, der måske bør kunne overføres til erhvervsdykkeruddannelsen.

Regeringen vil derfor i stedet undersøge, hvorvidt dykkeruddannelsen kan forkortes, kan billiggøres gennem en meritordning. Vejen til at blive redningsdykker bliver på den måde kortere; vi vil således se på, om der er elementer fra nogle af de bedste fritidsdykkeruddannelser, der kan meritoverføres til erhvervsdykkeruddannelserne. En sådan meritoverførsel vil kunne ske med hjemmel i den nugældende dykkerlov.

Jeg har på baggrund heraf anmodet Dykkerrådet om at se på disse spørgsmål og vil orientere Tinget om resultatet af disse overvejelser.

Regeringen finder således ikke, at der på nuværende tidspunkt er behov for de lovændringer, som forslagsstillerne lægger op til. Regeringen kan derfor ikke støtte forslaget i den foreliggende form, men er åben for en dialog på området.